

Čís. 625.

Vyhláška ministerstva školství a národní osvěty ze dne 25. listopadu 1919,

kterou se vyhláší „Základní a přechodná ustanovení pro českobratrskou církev evangelickou v Čechách, na Moravě a ve Slezsku“.

Mimořádný generální sněm (synod) českých evangeliků helvetského a augsburského vyznání z Čech, Moravy a ze Slezska usnesl se ve dnech 17. a 18. prosince 1918 na církevním zákonu: „Základní a přechodná ustanovení pro českobratrskou církev evangelickou v Čechách, na Moravě a ve Slezsku“.

Tento církevní zákon byl ve smyslu § 9 císař. pat. ze dne 8. dubna 1861, č. 41 ř. z., a § 136 církevní ústavy, uveřejněné vyhláškou ministerstva kultury a vyučování ze dne 15. prosince 1891, čis. 4 ř. z. z roku 1892, schválen dne 5. listopadu 1919 vládou a dne 22. listopadu 1919 potvrzen prezidentem republiky Československé a nabývá ihned účinnosti.

Habrman v. r.

Základní a přechodná ustanovení pro českobratrskou církev evangelickou v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

§ 1.

Spoluvěřící evangelické křesťanské církve augsburského a helvetského vyznání v Čechách, na Moravě a ve Slezsku národnosti české tvoří samostatnou českou církev.

§ 2.

Církev tato, dříve dle vyznání na dvě rozdělená, slučuje se v jednu církev a přijímá jméno „českobratrská církev evangelická“ a vyznání české z roku 1575 a bratrské z roku 1662, jakožto výraz historické a duchovní souvislosti s reformací českou.

§ 3.

K církvi této náleží všechny české sbory dříve augsburského a helvetského vyznání, i všichni souvěrci české národnosti dříve vyznání augsburského a helvetského, jakož i ty sbory jiného jazyka, které uznají zásady a zřízení českobratrské církve evangelické.

§ 4.

Všechno jmění a fondy, které patřily církevním a školním sborům i kazatelským stanicím,

seniorátům neb superintendentcím augsburského a helvetského vyznání, i podíl na jmění celé dříve rakouské církve evangelické přechází v majetek a správu těchto sborů a stanic, seniorátů a superintendentcím českobratrské církve evangelické, případně v majetek a správu celé této církve.

§ 5.

Sbory, jakož i senioráty a superintendence dříve augsburského a helvetského vyznání k českobratrské církvi evangelické patří, pokud novým zřízením církevním a novou úpravou nebude jinak rozhodnuto, zůstávají ve svých dosavadních obvodech, právech, závazcích a povinnostech. České sbory dříve vyznání augsburského připojí se k seniorátu vsetínskému a dosavadní seniorát vsetínský k některé superintendenci českobratrské církve evangelické.

§ 6.

Generální synod českobratrské církve evangelické, jenž má být svolán k vůli vypracování nové ústavy církevní, bude se skládati kromě členů nynějším církevním zřízením ustanovených ještě ze členů, které zvolí každý konvent seniorátní, a kde superintendence není na senioráty rozdělena, konvent superintendenční, a to po dvou farářích a čtyřech starších.

§ 7.

Synodní výbor českobratrské církve evangelické bude mít devět členů, čtyři faráře a pět starších. Zvolení členové potřebují schválení presidenta republiky.

§ 8.

Českobratrská církev evangelická nepodléhá správě evangelické vrchní církevní rady ve Vídni. Funkce její převezme pro českobratrskou církev evangelickou synodní výbor. Avšak má právo předati některé z nich správním orgánům seniorátním a superintendenčním, což v takovém případě oznámí i církvi i národní vládě.

§ 9.

Až do nového řádně přijatého církevního zřízení zůstane pro českobratrskou církev evangelickou pravoplatným evangelické církevní zřízení z 15. prosince 1891, č. 4 ř. z. z roku 1892, až na ty články, které předcházejícími ustanoveními byly změněny.